

Mitä meille kuuluu?

Mitä kuuluu? Tahtoisin kysyä tätä sinulta ja muiltakin – useammalta kuin se viime aikoina on ollut mahdollista. Mietin, mitä meille yhdessä kuuluu näin kesän taittuessa syksyyn. Lomakauden päättyessä ja toiminnan käynnistyessä.

Olemme saaneet elää kauniin kesän. Moni on kiitollisena ihmetellyt, miten vaikean kevään jälkeen Luoja on nyt hellinyt meitä. Luonto on antanut parastaan: metsän antimia on saatu ennätysmäärin,

satonäkymät ovat muutenkin hyvät, lämpö ja luomakunnan kauneus on hoitanut meitä.

”Tapulin juurelta” katsottuna olen iloinnut siitä, että kesän aikana on voitu järjestää kastejuhlia, nuoret ovat käyneet rippikoulunsa, heidät on konfirmoitu. Avioliittoon on vihitty, vainajat on siunattu. Hääjuhliin ja muistotilaisuuksiinkin on varovaisesti kokoonnuttu. Joka sunnuntai kellot ovat kutsuneet jumalanpalveluksiin. Uudet ekaluokkalaiset siunattiin koulutien alkaessa. Parin viikon ajan ateriapalvelu on toiminut Mariassa entiseen tapaan. Monenlaiseen puheluun ja avunpyyntöön on voitu vastata.

Suuren ilon ja kiitoksen aihe on myös se, että kirkon rakentaminen on saanut jatkoa keskeytyksettä. Se on sujunut niin hyvin, että olemme pysyneet aikataulussa. Paljon on vielä tehtävää, mutta näemme jo mitä on tulossa. Uusi kirkko, Jumalan huone ja seurakuntalaisten koti on valmistumassa. Odotamme pääsiäistä, kirkon vihkimistä ja käyttöön ottoa.

Silti mielessä on paljon kysymyksiä ja epävarmuutta, pettymystäkin. Emme edelleenkään kaikilta osin ole voineet palata vapain mielin korona-epidemiaa edeltävän ajan toimintatapoihin. Suunnitteleimme ja samalla kysyimme, mikä ja miten voi lopulta toteutua. Tähän joudumme suostumaan. Opettelemme elämään epävarmuuden kanssa, joka voi jatkua vielä pitkään.

Pöydälläni on rukous, jonka sanoin pyydän: Herra, opeta minua lepäämään sinussa. Anna ajatusteni levätä – tietoisena siitä, että sinä johdat kaikkea. Amen.

Eija Nivala